

सायं च तत्र 'एव वह्निः सकुटुम्बस् तरोस् तले
 समावसत् कार्पटिकैः सो ऽन्यदेशागतैः सह । 87
 रात्रौ च तत्र सुतेषु सर्वेषु अधिगताधसु
 श्रान्तेषु आस्तीर्णपर्णादिपान्थशय्यानिषादिषु । 88
 तदीयस्य विबुद्धस्य तस्य 'अकस्मात् कनीयसः
 सूनोर विजयदत्तस्य महान् शीतज्वरो ऽजनि । 89
 स तेन सहसा भाविबन्धुविश्लेषहेतुना
 भयेन 'एव ज्वरेण 'अभूद् उर्ध्वरोमा सवेपथुः । 90
 शीतार्तश्च च प्रबोध्य 'एव पितरं स्वम् उवाच तं,
 बाधते तात तीव्रो माम् इह शीतज्वरो ऽधुना । 91
 तन् मे समिधम् आनीय शीतघ्नं ज्वलय 'अनलं,
 न 'अन्यथा मम शान्तिः स्यान्, नयेयं न च यामिनीं । 92
 तच् कृत्वा तं स गोविन्दस्वामी तद्वेदनाकुलः,
 तावत् कुतो ऽधुना वङ्गिर वत्स 'इति च समभ्यधात् । 93
 नन्व् अयं निकटे तात दृश्यते ऽग्निर ज्वलन् इतः
 भूयिष्ठे ऽत्र 'एव तद् गत्वा किं न 'अङ्गं तापयाम्य् अहं । 94
 तस्मात् सकम्पं कृस्ते मां गृहीत्वा प्रापय द्रुतं,
 इत्य् उक्तस् तेन पुत्रेण पुनर विप्रो ऽपि सो ऽब्रवीत् । 95
 श्मशानम् एतद्, एषा च चिता ज्वलति, तत् कथं
 गम्यते ऽत्र पिशाचादिभीषणो, त्वं हि बालकः । 96